

Ruling by Court of Appeal Concerning Appeal by 'Hamilton' Against Judgment of 28 May 2021

The Amsterdam Court of Appeal has dismissed the appeal lodged by Hamilton against the judgment of the District Court of Amsterdam dated 28 May 2021 concerning both (i) the appointment of a committee of representation and (ii) measures regarding the list of claims as referred to in Article 259 of the Dutch Bankruptcy Act (*Faillissementswet*).

Please find the original Dutch version of the ruling below, as well as an (informal) English translation.

Houthoff Coöperatief U.A.
mr. D.G.J. Heems
Postbus 75505
1070 AM Amsterdam

Afdeling civiel recht

bezoekadres
IJdok 20
1013 MM Amsterdam

correspondentieadres
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam

t 088-3611316
f 088-3610038

datum 29 juni 2021

contactpersoon I. Dekker

doorkiesnummer

ons kenmerk 200.295.374/01

uw kenmerk

bijlage(n) 1

onderwerp Hamilton 2 B.V. c.s. / Steinhoff International Holdings N.V.
surseance van betaling

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij zend ik u de uitspraak die het hof op 29 juni 2021 heeft gedaan.

Hoogachtend,

I. Dekker
Griffier

beschikking

GERECHTSHOF AMSTERDAM

afdeling civiel recht en belastingrecht

zaaknummer : 200.295.374/01

zaaknummer rechtbank : C/13/21/4-S

beschikking van de meervoudige burgerlijke kamer van 29 juni 2021

in de zaak van:

1. HAMILTON B.V., en
2. HAMILTON 2 B.V.,
beide gevestigd te Amsterdam,
appellanten,
advocaat: mr. J. de Jong te 's-Gravenhage,

tegen

Mr. Frédéric VERHOEVEN en mr. Christiaan ZIJDERVELD, in hun hoedanigheid van bewindvoerders in de surséance van betaling van STEINHOFF INTERNATIONAL HOLDINGS N.V.,
gevestigd te Amsterdam,
geïntimeerden,
advocaat: mr. D.G.J. Heems te Amsterdam.

1. Het geding in hoger beroep

Appellanten worden hierna Hamilton c.s. genoemd, geïntimeerden de bewindvoerders. Steinhoff International Holdings wordt aangeduid als Steinhoff.

Hamilton c.s. zijn bij op 4 juni 2021 ter griffie van het hof ingekomen beroepschrift in hoger beroep gekomen van de beschikking die de rechtbank Amsterdam onder bovenstaand zaaknummer op 28 mei 2021 heeft gegeven.

Bij brief van 8 juni 2021 hebben de bewindvoerders het hof verzocht om vanwege de uitsluiting van hoger beroep tegen de beschikking van de rechtbank Amsterdam van 28 mei 2021 eerst te beoordelen of sprake is van een zogenoemde doorbrekingsgrond. Bij brief van 10 juni 2021 heeft het hof aan partijen bericht dat een mondelinge behandeling van het hoger beroep zal plaatsvinden op 22 juni 2021 en dat deze behandeling uitsluitend zal worden gewijd aan de vraag of sprake is van de door Hamilton c.s. gestelde doorbrekingsgrond(en). Tevens is daarbij bepaald dat de bewindvoerders en belanghebbenden verweerschriften kunnen indienen tot uiterlijk 16 juni 2021. Partijen hebben van die mogelijkheid gebruik gemaakt.

Ter zitting van het hof van 22 juni 2021 zijn verschenen namens Hamilton c.s. mr. De Jong voornoemd en mr. H.J.Th. Kolstee, advocaat te 's-Gravenhage die het beroepschrift nader hebben toegelicht aan de hand van aan het hof overgelegde schriftelijke aantekeningen.

Aan de zijde van de bewindvoerders is verschenen mr. Zijdeveld voornoemd, bijgestaan door mrs. Heems voornoemd en mr. L.V. van Gardingen, beiden advocaat te Amsterdam, die het standpunt van de bewindvoerders nader hebben toegelicht aan de hand van aan het hof overgelegde spreekantekeningen.

Namens Steinhoff zijn ter zitting verschenen mr. D.A.M.H.W. Strik en mr. J. van der Kraan, beiden advocaat te Amsterdam. Mr. Strik heeft namens Steinhoff het woord gevoerd en zich daarbij bediend van aan het hof overgelegde pleitnotities. Voorts zijn als belanghebbenden verschenen:

- mrs. R. van den Berg, O. Salah en F.S. Hinse, advocaten te Amsterdam, namens Lancaster 101 (Rf)(Pty) Ltd (hierna: Lancaster),
- mr. Q.L.C.M. Bongaerts, advocaat te Amsterdam, namens Alexander Reus en Stichting Steinhoff International Compensation Claims;
- mr. K. Rutten, advocaat te Utrecht, namens Deminor Recovery Services (Luxembourg) SA, DRS Belgium SRL 127 investeerders;
- mr. J. de Rooij, advocaat te Amsterdam, namens Burford Capital LLC;
- mrs. V.R. Vroom en A.J. Dunki Jacobs, advocaten te Amsterdam, namens Baupost Capital LLC, Farallon Capital Europe LLP, Sculptor Investments IV S.à.r.l. en Silver Point Capital L.P. (hierna: G4) die het standpunt van G4 nader hebben toegelicht aan de hand van aan het hof overgelegde aantekeningen.

Het hof heeft kennisgenomen van:

- het beroepschrift, met bijlagen (producties 12 tot en met 16);
- de stukken van de procedure in eerste aanleg, waaronder het proces-verbaal van de zittingen van 19 mei 2021 en 4 juni 2021, alsmede de beschikking van de rechtbank van 15 juni 2021;
- de brief van 9 juni 2021 van mr. Heems voornoemd, namens de bewindvoerders aan het hof;
- het verweerschrift van de bewindvoerders van 16 juni 2021, met bijlagen;
- het verweerschrift van Steinhoff van 16 juni 2021, met een bijlage;
- het verweerschrift van Burford Capital LLC, ingekomen ter griffie op 16 juni 2021;
- het verweerschrift van G4 van 16 juni 2021;
- het verweerschrift van Alexander Reus en Stichting Steinhoff International Compensation Claims van 16 juni 2021;
- de akte van Conservatorium Holdings LLC, ingekomen ter griffie op 16 juni 2021;
- de akte van overlegging aanvullende producties van Hamilton c.s. van 18 juni 2021.

Partijen en de belanghebbenden hebben verklaard kennis te hebben genomen van de genoemde stukken.

2. Feiten

2.1 Bij beschikking van de rechtbank Amsterdam van 15 februari 2021 is aan Steinhoff voorlopig surséance van betaling verleend met benoeming van mrs. K.M. van Hassel en C.H. Rombouts, leden van de rechtbank Amsterdam, tot rechters-commissarissen en met aanstelling van mr. F. Verhoeven, advocaat te Amsterdam, als bewindvoerder. Bij beschikking van 18 februari 2021 is mr. C.R. Zijdeveld, advocaat te Amsterdam, als tweede bewindvoerder aangesteld.

2.2 Door Steinhoff is op 15 februari 2021 tevens een akkoord in de zin van artikel 214 lid 3 van de Faillissementswet (Fw) ter griffie van de rechtbank neergelegd. De rechtbank heeft de

datum waarop uiterlijk de schuldvorderingen moeten worden ingediend, bepaald op 15 juni 2021. De datum van de raadpleging en stemming over het akkoord is bepaald op 30 juni 2021.

2.3 Bewindvoerders hebben op 23 april 2021 de rechtbank verzocht met inachtneming van hetgeen is bepaald in artikel 281b jo 281d en 281e Fw, alsmede artikel 225 Fw

(i) ten aanzien van de lijst van vorderingen die op grond van artikel 259 Fw dient te worden opgemaakt en waarvan op grond van artikel 263 Fw een afschrift ter griffie dient te worden neergelegd, te bepalen dat:

- a. de bewindvoerders een aantal door hen genoemde vorderingen niet op de lijst als bedoeld in artikel 259 Fw hoeven te plaatsen;
- b. de bewindvoerders de vorderingen van de overige schuldeisers geanonimiseerd op de lijst als bedoeld in artikel 259 Fw mogen plaatsen, door enkel een door de claims agent toe te wijzen claimnummer en het bedrag van de desbetreffende vorderingen op te nemen;

(ii) een commissie van vertegenwoordiging (hierna: commissie) bestaande uit de in de herziene bijlage 5 bij het verzoekschrift genoemde leden te benoemen.

2.4 Met de verzoeken hebben de bewindvoerders de rechtbank verzocht de zogenoemde Brandaris-regeling van toepassing te verklaren op de voorlopige surséance van Steinhoff. De Brandaris-regeling zoals thans opgenomen in de artikelen 281a e.v. Fw is geschreven voor omvangrijke surséances. In het geval van een schuldenaar met meer dan 5.000 schuldeisers biedt deze regeling een aantal wettelijk geregelde vereenvoudigingen voor bepaalde reguliere formaliteiten van de surséanceregeling, zodat een – door de wetgever onwenselijk geacht – tijdrovend, kostbaar en omslachtig proces wordt voorkomen. Daardoor kan de rechtbank onder meer besluiten dat bepaalde vorderingen niet op de lijst van schuldvorderingen geplaatst hoeven te worden en dat een commissie van vertegenwoordiging stemt over een aangeboden akkoord.

2.5 De rechtbank heeft de mondelinge behandeling van het verzoek van de bewindvoerders bepaald op 19 mei 2021 en belanghebbenden in de gelegenheid gesteld verweerschriften in te dienen. Onder anderen Hamilton c.s. hebben een verweerschrift ingediend. In dit verweerschrift hebben zij op de voet van artikel 225 Fw tevens zelfstandige verzoeken gedaan.

2.6 Op 14 mei 2021 heeft de rechtbank bepaald dat de zelfstandige verzoeken van Hamilton c.s. niet op de zitting van 19 mei 2021 zouden worden behandeld. Het e-mailbericht van 14 mei 2021 van de griffier hierover luidt, voor zover van belang, als volgt:

“Namens de rechtbank bericht ik u dat woensdag 19 mei 2021 het verzoekschrift zoals ingediend door de bewindvoerders bij brief van 23 april 2021 tot het treffen van voorzieningen zoals bedoeld in artikel 281b jo. 281d en e Fw en tot het maken van bepalingen ter beveiliging van de belangen der schuldeisers als bedoeld in artikel 225 Fw, in de voorlopige surseance van betaling van Steinhoff International Holdings N.V. zal worden behandeld. De zelfstandig gedane verzoeken van andere betrokkene(n) zullen alsdan niet worden behandeld. Of en zo ja op welke wijze deze verzoeken behandeld zullen worden zal nader worden beslist.”

2.7 Bewindvoerders hebben dit bericht van de rechtbank aan alle bekende belanghebbenden kenbaar gemaakt en tevens geplaatst op de website

www.steinhoffsettlement.com.

2.8 Bij e-mailbericht van 17 mei 2021 heeft mr. Ph.W. Schreurs, advocaat van Hamilton c.s., aan de rechtbank gevraagd of de mededeling in het e-mailbericht van 14 mei 2021 ook

geldt voor de zelfstandige tegenverzoeken van Hamilton c.s. Hij heeft daarbij verzocht die wel te behandelen ter zitting van 19 mei 2021. Hij heeft daarbij onder meer het volgende geschreven:

"Ik merk daarbij op dat dit verzoek aansluit bij het door de bewindvoerders (naast hun 281d-e-verzoek) gedane 225-verzoek en bewindvoerders daar in hun regieverzoek ook geen bezwaar tegen gemaakt hebben. Het verzoek van Hamilton adresseert de problemen die de bewindvoerders aan hun verzoek ten grondslag leggen, maar is minder verstrekkend in het beperken van rechten van crediteuren."

2.9 Bij e-mailbericht van 17 mei 2021 heeft de griffier, namens de rechtbank, aan de advocaat van Hamilton c.s. geschreven dat de zelfstandige verzoeken van Hamilton c.s. niet ter zitting van 19 mei 2021 zouden worden behandeld. Dit e-mailbericht luidt, voor zover van belang, als volgt:

"Zoals zojuist besproken bevestig ik u hierbij in de voorlopige surseance van betaling van Steinhoff International Holdings N.V., in reactie op uw email van heden, dat zelfstandig gedane verzoeken (vooralsnog) niet ter zitting van 19 mei 2021 worden behandeld, althans worden beoordeeld in de sleutel van artikel 281a en volgende Fw. Het is daarbij uitdrukkelijk niet de bedoeling dat partijen/belanghebbenden in hun te voeren verweer worden beperkt."

2.10 Op 19 mei 2021 vond de mondelinge behandeling van het verzoekschrift van de bewindvoerders plaats. Onder anderen Hamilton c.s. hebben gebruik gemaakt van de hen geboden spreektijd en hun standpunt toegelicht aan de hand van een overgelegde pleitnota.

2.11 Op 25 mei 2021 heeft de rechtbank in navolging van de e-mail van 14 mei 2021 bericht dat onder meer de artikel 225-verzoeken van Hamilton c.s. en die van Lancaster op de zitting van 4 juni 2021 zouden worden behandeld en dat eventuele verweerschriften tegen deze verzoeken uiterlijk 1 juni 2021 moesten zijn ingediend.

2.12 Bij de bestreden beschikking heeft de rechtbank de hiervoor onder 2.3. onder (i) sub a en onder (ii) genoemde verzoeken toegewezen.

2.13 Op 3 juni 2021 hebben Hamilton c.s. een voordracht gedaan tot benoeming van Oscar McLaren, bestuurder van Hamilton c.s., tot lid van de commissie.

2.14 Op 4 juni 2021 vond de mondelinge behandeling plaats van de zelfstandige tegenverzoeken van Hamilton c.s. en Lancaster. Lancaster heeft ter zitting al haar verzoeken ingetrokken.

2.15 Bij beschikking van 15 juni 2021 heeft de rechtbank de zelfstandige verzoeken van Hamilton c.s. afgewezen.

3. Beoordeling

3.1 Hamilton c.s. verzoeken het hof de bestreden beschikking te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, alle verzoeken van de bewindvoerders af te wijzen, de tegenverzoeken van Hamilton c.s. toe te wijzen, alles voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad en kosten rechtens. Zij leggen aan hun verzoek ten grondslag dat de rechtbank zodanig fundamentele rechtsbeginselen heeft veronachtzaamd, in het bijzonder het beginsel van hoor en wederhoor

en het beginsel van ‘equality of arms’ – zoals neergelegd in artikel 19 Rv onderscheidenlijk artikel 6 EVRM – dat van een eerlijke behandeling van de zaak niet kan worden gesproken. Vanwege deze schending is – naar de mening van Hamilton c.s. – sprake van een doorbrekingsgrond zodat het hof ondanks het rechtsmiddelenverbod van artikel 282 Fw de zaak in hoger beroep kan behandelen. Voorts hebben Hamilton diverse inhoudelijke beroepsgronden aangevoerd waarmee zij betogen dat de rechtbank ten onrechte de verzoeken van de bewindvoerders heeft toegewezen.

3.2 De bewindvoerders hebben geconcludeerd dat van een doorbrekingsgrond geen sprake is en dat het beroep van Hamilton c.s. mitsdien dient te worden verworpen. Alle in hoger beroep verschenen belanghebbenden hebben zich hierbij aangesloten.

3.3 Nu Hamilton c.s. zich hebben beroepen op één of meer van de in de rechtspraak ontwikkelde ‘doorbrekingsgronden’ zijn zij ontvankelijk in hun hoger beroep. Vervolgens moet worden gezien of Hamilton c.s. zich terecht erop beroepen dat de rechtbank fundamentele rechtsbeginselen heeft geschonden zoals het beginsel van ‘equality of arms’ als bedoeld in artikel 6 EVRM en het beginsel van hoor en wederhoor als bedoeld in artikel 19 Rv.

3.4 Vooropgesteld wordt dat het rechtsmiddelenverbod van artikel 282 Fw slechts betrekking heeft op beslissingen waartoe de rechter door enige bepaling van de tweede titel van de Faillissementswet uitdrukkelijk wordt geroepen. De artikelen 281b jo. 281d en 281e Fw alsmede artikel 225 Fw maken deel uit van de tweede titel van de Faillissementswet en zijn bepalingen waardoor de rechtbank uitdrukkelijk tot beslissingen wordt geroepen. Gelet op hetgeen hiervoor is vermeld, vallen rechterlijke beslissingen als bedoeld in voornoemde artikelen onder het rechtsmiddelenverbod van artikel 282 Fw, tenzij het tegendeel wettelijk is bepaald. Dit laatste is niet het geval.

3.5 Een wettelijk rechtsmiddelenverbod kan volgens vaste rechtspraak worden doorbroken op een van de in de rechtspraak ontwikkelde doorbrekingsgronden, te weten dat de rechter buiten het toepassingsgebied van de desbetreffende regeling is getreden, deze regeling ten onrechte buiten toepassing heeft gelaten, dan wel bij de behandeling van de zaak een zodanig fundamenteel rechtsbeginsel heeft veronachtzaamd dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak niet kan worden gesproken. Er is geen aanleiding om ten aanzien van het rechtsmiddelenverbod van artikel 282 Fw anders te oordelen.

3.6 Uit het betoog van Hamilton c.s. kan niet worden afgeleid dat bij de behandeling van de zaak een zodanig fundamenteel rechtsbeginsel is veronachtzaamd dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak niet kan worden gesproken. Daartoe is het volgende redengevend. Vaststaat dat Hamilton c.s. in eerste aanleg in de gelegenheid zijn gesteld verweer te voeren tegen de verzoeken van de bewindvoerders, dat zij ter zitting in eerste aanleg zijn verschenen en bij monde van hun advocaten aldaar het woord hebben gevoerd en in dat kader een pleitnota hebben overhandigd. Naar Hamilton c.s. ter zitting in hoger beroep desgevraagd hebben erkend, zijn zij in geen enkel opzicht beperkt in het voeren van verweer tegen de verzoeken van de bewindvoerders. Zoals hiervoor onder 2.9 weergegeven had de rechtbank op 17 mei 2021 aan de advocaat van Hamilton c.s. duidelijk gemaakt dat het Hamilton c.s. vrijstond de door hen ingediende artikel 225-verzoeken - waarvan de rechtbank al had bepaald dat deze verzoeken niet ter zitting van 19 mei 2021 zouden worden behandeld - in de sleutel van het verweer tegen de verzoeken van de bewindvoerders aan de orde te stellen. Gebleken is dat Hamilton c.s. hiervan daadwerkelijk gebruik hebben gemaakt en dat de rechtbank op die gevoerde verweren gemotiveerd is ingegaan blijkens haar beschikking. Naar

Hamilton c.s. – in hoger beroep – hebben toegelicht, hebben zij de artikel 225-verzoeken ingediend omdat zij meenden dat de verzoeken van de bewindvoerders te verstrekkend waren en dat hun artikel 225-verzoeken meer recht deden aan de belangen van de individuele schuldeisers, oftewel dat de verzoeken van de bewindvoerders disproportioneel waren ten opzichte van de tegenverzoeken die overigens dezelfde strekking hadden. De rechtbank heeft onder 4.7 van de bestreden beschikking hierover geoordeeld dat *“sprake is van zwaarwegende omstandigheden die het instellen van een commissie rechtvaardigen teneinde deze surséance op een doeltreffende manier af te handelen zonder dat buitenproportioneel afbreuk wordt gedaan aan de rechten van de individuele schuldeisers.”* In ieder geval hebben Hamilton c.s. ter zitting van 19 mei 2021 de mogelijkheid gehad hun verweren, zo nodig aan de hand van een toelichting op de zelfstandige artikel 225-verzoeken, kracht bij te zetten en de rechtbank ervan te overtuigen dat de verzoeken van de bewindvoerders niet voldeden aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit, en dat de door de bewindvoerders gesignaleerde obstakels beter zouden kunnen geëcarteerd met de door Hamilton c.s. gedane artikel 225-verzoeken.

3.7 Aldus moet worden geoordeeld dat, wat er verder ook zij van de beslissing van de rechtbank om de verzoeken van de bewindvoerders gescheiden te behandelen van de zelfstandige tegenverzoeken van Hamilton c.s., geen sprake is geweest van schending van het beginsel van hoor en wederhoor. Het betoog van Hamilton c.s. dat de rechtbank de zelfstandige tegenverzoeken feitelijk heeft afgewezen en in zoverre een verrassingsbeslissing heeft gegeven, faalt. Zoals hiervoor overwogen heeft de rechtbank de behandeling van de tegenverzoeken bepaald op 4 juni 2021. Nadat op laatstgenoemde datum de behandeling had plaatsgevonden, heeft de rechtbank bij beschikking van 15 juni 2021 die tegenverzoeken afgewezen. Van een afwijzing van de tegenverzoeken bij de bestreden beschikking is derhalve geen sprake geweest. Voor zover Hamilton heeft gesteld dat zij ervan uitging dat de beslissing op de verzoeken van de bewindvoerders niet eerder dan de beslissing op haar tegenverzoeken zou plaatsvinden, althans tegelijkertijd met laatstbedoelde beslissing, wordt die stelling verworpen. Ter zitting in hoger beroep is genoegzaam gebleken dat de rechtbank aan het einde van de behandeling van 19 mei 2021 heeft meegedeeld dat binnen een week uitspraak zou worden gedaan, hetgeen is geschied op 28 mei 2021. Hamilton c.s. wisten dus dat zij een uitspraak konden verwachten nog voordat de reeds geplande mondelinge behandeling van hun tegenverzoeken – op 4 juni 2021, zoals aangekondigd op 25 mei 2021 – had plaatsgevonden.

3.8 Uit het hiervoor overwogene volgt tevens dat geen sprake is van schending van het beginsel van ‘equality of arms’. Nog daargelaten dat Hamilton c.s. hun stelling dienaangaande onvoldoende hebben onderbouwd en toegelicht, is niet gebleken van feiten en omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden.

3.9 De slotsom is dat het beroep van Hamilton c.s. wordt verworpen en dat Hamilton c.s. als de in het ongelijk gestelde partijen in de proceskosten worden veroordeeld die aan de zijde van Steinhoff, Alexander Reus en Stichting Steinhoff International Compensation Claims alsmede Burford Capital LLC zijn gemaakt.

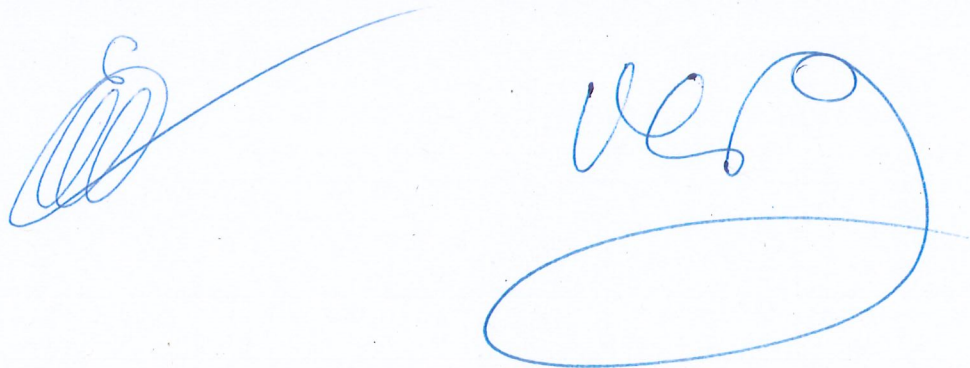
4. Beslissing

Het hof:

- verwerpt het beroep;

-
- veroordeelt Hamilton c.s. in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van Steinhoff tot op heden begroot op € 2.228,- aan salaris;
 - veroordeelt Hamilton c.s. in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van Alexander Reus en Stichting Steinhoff International Compensation Claims tot op heden begroot op € 2.228,- aan salaris;
 - veroordeelt Hamilton c.s. in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van Burford Capital LLC tot op heden begroot op € 2.228,- aan salaris.

Deze beschikking is gegeven door mrs. M.L.D. Akkaya, A.J. Wolfs en L.Th.L.G. Pellis en in het openbaar uitgesproken op 29 juni 2021 in tegenwoordigheid van de griffier.

AFGEGEVEN VOOR GROSSE
AAN: *Mr D.G.J. Heems*
DE GRIFFIER

decision

AMSTERDAM COURT OF APPEAL

civil and tax law division

case number : 200.295.374/01

District Court case number : C/I 3/21/4-S

decision of the three-judge division for civil matters dated 29 June 2021

in the matter between:

- 1. HAMILTON B.V.,** and
 - 2. HAMILTON 2 B.V.,**
- both with their respective corporate seats in Amsterdam,
appellants,
counsel: J. de Jong, practising in The Hague,

and

Frédéric VERHOEVEN and Christiaan ZIJDERVELD, in their capacity as administrators in the suspension of payments of STEINHOFF INTERNATIONAL HOLDINGS N.V.,
with its registered office in Amsterdam,
respondents,
counsel: D.G.J. Heems, practising in Amsterdam.

1. The proceedings on appeal

The appellants are referred to hereinafter as Hamilton et al., the respondents as the administrators. Steinhoff International Holdings is referred to as Steinhoff.

By notice of appeal received by the Court of Appeal's registry on 4 June 2021, Hamilton et al. appealed the decision rendered by the Amsterdam District Court on 28 May 2021 under the above case number.

By letter of 8 June 2021, in response to being prohibited from appealing the Amsterdam District Court's decision of 28 May 2021, the administrators requested the Court of Appeal to assess first whether the case involved a ground that would justify overturning that prohibition. By letter of 10 June 2021, the Court of Appeal informed the parties that an oral hearing of the appeal would be held on 22 June 2021, and that this hearing would be devoted solely to ascertaining whether the case involved grounds that would justify overturning the prohibition Hamilton et al. assert. The letter also afforded the administrators and the interested parties the opportunity to submit statements of defence by no later than 16 June 2021. The parties availed themselves of that opportunity.

Appearing on behalf of Hamilton et al. at the hearing before the Court of Appeal on 22 June 2021 were the aforementioned attorney De Jong and H.J.T. Kolstee, an attorney practising in The Hague, who explained the notice of appeal in more detail using written notes that were submitted to the Court of Appeal.

Appearing on behalf of the administrators were the aforementioned Mr Zijderveld, assisted by the

aforementioned Heems, as well as L.V. van Gardingen, both of whom are attorneys practising in Amsterdam, who explained the administrators' position in more detail using memoranda of oral arguments that were submitted to the Court of Appeal.

Appearing on behalf of Steinhoff at the hearing were D.A.M.H.W. Strik and J. van der Kraan, both of whom are attorneys practising in Amsterdam. Attorney Strik spoke on behalf of Steinhoff using the memorandum of oral arguments that was submitted to the Court of Appeal. The following persons also appeared as interested parties:

- R. van den Berg, O. Salah and F.S. Hinse, all of whom are attorneys practising in Amsterdam, on behalf of Lancaster 101 (Rf)(Pty) Ltd (hereinafter: Lancaster), Q.L.C.M. Bongaerts, an attorney practising in Amsterdam, on behalf of Alexander Reus and Stichting Steinhoff International Compensation Claims; K. Ruiten, an attorney practising in Utrecht, on behalf of Deminor Recovery Services (Luxembourg) SA, DRS Belgium SRL 127 investors; J. de Rooij, an attorney practising in Amsterdam, on behalf of Burford Capital LLC; V.R. Vroom and A.J. Dunki Jacobs, attorneys practising in Amsterdam, on behalf of Baupost Capital LLC, Farallon Capital Europe LLP, Sculptor Investments IV S.a.r.l. and Silver Point Capital L.P. (hereinafter: G4) who explained G4's position in more detail using notes that were submitted to the Court of Appeal.

The Court of Appeal has taken cognisance of:

- the notice of appeal, with appendices (Exhibits 12 through 16);
- the documents in the proceedings in the first instance, including the official record of the hearings held on 19 May 2021 and 4 June 2021, as well as the District Court's decision of 15 June 2021;
- letter dated 9 June 2021 from the aforementioned attorney Heems, on behalf of the administrators, to the Court of Appeal;
- the administrators' statement of defence dated 16 June 2021, with appendices;
- Steinhoff's statement of defence dated 16 June 2021, with an appendix;
- Burford Capital LLC's statement of defence, received by the court clerk's office on 16 June 2021;
- G4's statement of defence dated 16 June 2021;
- Alexander Reus and Stichting Steinhoff International Compensation Claims's statement of defence dated 16 June 2021;
 - Conservatorium Holdings LLC's brief, received by the court clerk's office on 16 June 2016;
 - Hamilton et al.'s brief dated 18 June 2021, submitting additional exhibits.

The parties and the interested parties affirmed that they had taken cognisance of the aforementioned documents.

2. The facts

2.1 By decision of 15 February 2021, the Amsterdam District Court granted Steinhoff a provisional suspension of payments, assigning attorneys K.M. van Hassel and C.H. Rombouts, members of the Amsterdam District Court, as supervisory judges and appointing F. Verhoeven as administrator. By decision of 18 February 2021, C.R. Zijderveld was appointed as second administrator.

2.2 On 15 February 2021, SIHNV filed a composition within the definition of Article 214(3) Dutch Bankruptcy Act with the court clerk's office. The District Court set the date by which the bankruptcy claims must be submitted on 15 June 2021. The date of the consultation and voting on the composition was set at 30 June 2021.

2.3 On 23 April 2021, the administrators requested the District Court, with due observance of the provisions of Article 281b, read in conjunction with Articles 281d and 281e Dutch Bankruptcy Act, as well as Article 225 Dutch Bankruptcy Act, to:

- (i) rule with regard to the list of claims that must be drawn up based on Article 259 Bankruptcy

Act and of which a copy must be filed with the Court Clerk based on which Article 263 Bankruptcy Act that:

- a. the administrators do not have to place several of the claims they referred to on the list as referred to in Article 259 Dutch Bankruptcy Act;
 - b. the administrators are entitled to place the claims of the other creditors on the list as referred to in Article 259 Dutch Bankruptcy Act in anonymized form, by only including a claim number to be assigned by the claims agent and the amount of the claims in question;
- (ii) to appoint a committee of representation (hereinafter: the committee) consisting of the members named in the revised Appendix 5 to the application.

2.4 Via these requests, the administrators requested the District Court to declare Steinhoff's provisional suspension of payments to be subject to the Brandaris Scheme. The Brandaris Scheme as currently set out in Articles 281a et seq. Dutch Bankruptcy Act was written for large-scale suspension of payments proceedings. When a debtor has more than 5,000 creditors, this scheme offers several statutory simplifications for certain ordinary formalities associated with the suspension of payments scheme which allows a time-consuming, expensive and inefficient process – and one which the legislature considers undesirable – to be avoided. This enables the District Court to decide, among other things, that certain claims need not be placed on the list of debt claims and that a committee of representation will vote on a proposed composition.

2.5 The District Court set the oral hearing of the administrators' application for 19 May 2021 and afforded the interested parties the opportunity to submit statements of defence. Hamilton et al., among others, submitted a statement of defence. In this statement of defence, they also submitted independent applications pursuant to Article 225 Bankruptcy Act.

2.6 On 14 May 2021, the District Court determined that Hamilton et al.'s independent applications would not be heard at the hearing on 19 May 2021. To the extent relevant, the court clerk's e-mail of 14 May 2021 stated the following about this issue:

“On behalf of the District Court, please be informed that the hearing to be held on Wednesday, 19 May 2021, will hear the application submitted by the administrators by letter of 23 April 2021 seeking the relief referred to in Article 281b, read in conjunction with Articles 281d and 281e Bankruptcy Act, that being measures to secure the interests of the creditors as referred to in Article 225 Bankruptcy Act, in the context of the provisional suspension of payments of Steinhoff International Holdings N. V. The applications filed separately by the other parties involved will not be heard at that time. Whether and how these applications will be heard will be determined later. “

2.7 The administrators notified all known interested parties of this message from the District Court and posted it on the website at www.steinhoffsettlement.com.

2.8 By e-mail of 17 May 2021, attorney P.W. Scheurs, counsel for Hamilton et al., asked the District Court whether the notification in the e-mail of 14 May 2021 also applied to the counter-applications independently filed by Hamilton et al. He also requested that the District Court to hear these counter-applications at the hearing on 19 May 2021. In this respect, he wrote, among other things:

“I note in this respect that this application ties in with the 225 application filed by the administrators (in addition to their 281d and e application) and the administrators did not object to this in their procedural application. Hamilton's application addresses the problems which underlie the administrators' application, but is less far-reaching when it comes to limiting the rights of creditors.”

2.9 By e-mail of 17 May 2021 on behalf of the District Court, the clerk wrote Hamilton et al.'s counsel indicating that Hamilton et al.'s applications would not be heard at the hearing on 19 May 2021. To the extent relevant, this e-mail reads as follows:

“As we just discussed, I hereby confirm in response to your e-mail of today’s date that in the matter of the provisional suspension of payments of Steinhoff International Holdings N.V., the independently filed applications will not be heard at the hearing on 19 May 2021, or at any rate that they will be assessed in accordance with Articles 281a et seq. Bankruptcy Act. In this respect, it is expressly not the intention for this to restrict the parties/interested parties in asserting their defences.”

2.10 The oral hearing of the administrators’ application was held on 19 May 2021. Hamilton et al., among others, availed themselves of the opportunity they were offered to address the court and explain their positions using memoranda of oral arguments that were submitted to the court.

2.11 On 25 May 2021, further to the e-mail of 14 May 2021, the District Court announced that, among other things, Hamilton et al.’s Article 225 applications and those of Lancaster would be heard at the hearing on 4 June 2021 and that any statements of defence in response to these applications would have to be submitted by no later than 1 June 2021.

2.12 In the challenged decision, the District Court granted the applications referred to in para. 2.3 under (i)(a) and (ii).

2.13 On 3 June 2021, Hamilton et al. nominated Oscar McLaren, director of Hamilton, to become a member of the committee.

2.14 The oral hearing of Hamilton et al.’s and Lancaster’s independent counter-applications was held on 4 June 2021. Lancaster withdrew all its applications at the hearing.

2.15 By decision of 15 June 2021, the District Court dismissed Hamilton et al.’s independent applications.

3. Assessment

3.1 Hamilton et al. are requesting the Court of Appeal to vacate the challenged decision and to readjudicate the matter, dismissing all the administrators’ applications and granting Hamilton et al.’s counter-applications, all of this to be declared immediately enforceable in so far as possible regardless of appeal, with costs to be assessed by the court. The premise underlying their application is that the District Court so blatantly disregarded fundamental principles of law, and in particular the principle of hearing both sides of an argument and the principle of equality of arms – as laid down in Article 19 DCCP and Article 6 ECHR, respectively – that the case cannot be said to have been handled fairly. According to Hamilton et al., this failure constitutes a ground for overturning the legal remedies prohibition laid down in Article 282 Bankruptcy Act, such that the Court of Appeal can hear the matter on appeal. Hamilton et al. have also asserted various substantive arguments for their position that the District Court erred in granting the administrators’ applications.

3.2 The administrators concluded that there was no such ground for overturning the prohibition and that Hamilton et al.’s appeal would have to be dismissed. All the interested parties who appeared in the appeal concurred with the administrators.

3.3 Since Hamilton et al. are relying on one or more of the ‘grounds for overturning the prohibition’ developed in case law, their appeal is admissible. It must then be examined whether Hamilton et al. are properly relying on the District Court having violated fundamental principles of law, such as the principle of equality of arms referred to in Article 6 ECHR and the principle of hearing both sides of an argument referred to in Article 19 DCCP.

3.4 It is noted at the outset that the legal remedies prohibition laid down in Article 282 Bankruptcy Act only regards decisions which the court is expressly required to render based on any

provision of the second title of the Bankruptcy Act. Article 281b, read in conjunction with Articles 281d and 281e, as well as Article 225 Bankruptcy Act are part of the second title of the Bankruptcy Act and are provisions which expressly require the District Court to render decisions. Given the foregoing, judicial decisions referred to in the aforementioned articles fall within the scope of the legal remedies prohibition of Article 282 Bankruptcy Act unless statutory law provides otherwise. The latter situation is not the case here.

3.5 According to established case law, a statutory legal remedies prohibition can be overturned based on one of the grounds which case law has established for overturning that prohibition, those being that the court: exceeded the scope of application of the scheme in question, erred in failing to apply this scheme or so blatantly disregarded a fundamental principle of law that the case cannot be said to have been handled fairly and impartially. There is no reason for ruling otherwise regarding the legal remedies prohibition of Article 282 Bankruptcy Act.

3.6 Hamilton et al.'s argument provides no reason to conclude that a fundamental principle of law was so blatantly disregarded that the case cannot be said to have been handled fairly and impartially. for the following reasons. Hamilton et al. were afforded the opportunity to assert a defence against the administrators' applications in the first instance and they were present at the hearing in the first instance, where they heard the court through counsel and submitted a memorandum of oral arguments in that context. In response to a question posed to them during the appellate hearing, Hamilton et al. acknowledged that they were not restricted in any way in asserting a defence against the administrators' applications. As indicated in para. 2.9, the District Court made it clear to Hamilton et al.'s counsel on 17 May 2021 that Hamilton et al. were free to address the Article 225 applications – which the District Court had already determined would not be heard at the hearing on 19 May 2021 – in the context of the defence against the administrators' applications. Hamilton et al. actually availed themselves of this opportunity and, in its decision, the District Court stated its reasoning regarding the defences that had been asserted. As Hamilton et al. explained – on appeal – they submitted the Article 225 applications because their position was that the administrators' applications were overly broad and that their Article 225 applications did more justice to the interests of the individual creditors, or that the administrators' applications were disproportionate in comparison to the counter-applications which were similar in purport. In para. 4.7 of the challenged decision on this point, the District Court held that *“there are serious reasons in this case that justify the institution of a committee in order to resolve these suspension of payments proceedings in an effective manner without disproportionately violating the rights of the individual shareholders”*. At the hearing on 19 May 2021, in any event, Hamilton et al. had the opportunity to assert their defences, where necessary using an explanation of the independent Article 225 applications, and to convince the District Court that the administrators' application did not satisfy the requirements of proportionality and subsidiarity and that the obstacles identified by the administrators could better be avoided by the Article 225 applications submitted by Hamilton et al.

3.7 It must thus be held that whatever else may be said of the District Court's decision to hear the administrators' applications separately from the independent counter-applications filed by Hamilton et al., it cannot be said that the principle of hearing both sides of an argument was violated. Hamilton et al.'s argument that the District Court actually dismissed the independent counter-applications, and in so doing rendered a surprise decision, fails. As the findings above indicate, the District Court set the date for hearing the counter-applications at 4 June 2021. After the hearing had been held on that date, the District Court rendered a decision dismissing those counter-applications on 15 June 2021. The counter-applications, therefore, were not dismissed by the challenged decision. To the extent that Hamilton et al. assert that they assumed that the decision on the administrators' applications would not be rendered before the decision on their counter-applications, or at least that the decisions would be rendered simultaneously, that assertion is rejected. At the appellate hearing, sufficient proof was adduced that, at the end of the hearing on 19 May 2021, the District Court announced that a decision would be rendered within a week, and that was done on 28 May 2021. Hamilton et al. thus knew that they could expect a decision even before the date for which the oral hearing of their counter-applications had been set – 4 June 2021

– of which date they were informed on 25 May 2021.

3.8 The findings above also indicate that the principle of equality of arms was also not violated. Even leaving aside the fact that Hamilton et al. failed to provide sufficient substantiation and explanation regarding their assertion on this point, there are no facts or circumstances that could lead to any other finding.

3.9 The conclusion is that Hamilton et al.'s appeal will be dismissed and that Hamilton et al., as the non-prevailing parties, will be ordered to pay the costs of the proceedings incurred by Steinhoff, Alexander Reus and Stichting Steinhoff International Compensation Claims, as well as Burford Capital LLC.

4. Decision

The Court of Appeal:

- dismisses the appeal;
- orders Hamilton et al. to pay the costs of the proceedings on appeal, estimated on the part of Steinhoff up to this point at EUR 2,228 in salary;
- orders Hamilton et al. to pay the costs of the proceedings on appeal, estimated on the part of Alexander Reus and Stichting Steinhoff International Compensation Claims at this point at EUR 2,228 in salary;
- orders Hamilton et al. to pay the costs of the proceedings on appeal, estimated on the part of Steinhoff point at EUR 2,228 in salary.

This decision was rendered by judges M.L.D. Akkaya, A.J. Wolfs, and L.T.L.G. Pellis and pronounced in open court on 29 June 2021 in the presence of the court clerk.

ISSUED AS A FIRST
BAILIFF'S COPY TO:
ATTORNEY D.G.J.
HEEMS THE COURT
CLERK